

Den 4 sept.1913 Nedbrunnit skolhus.

Det stora, och endast ett år gamla folkskolehuset, nedbrann i tisdagsmorse den 2 september vid 6 tiden. Folkskolläraren Albert Johansson, som med sin familj bodde i skolhusets övre våning, varseblev att rök trängde upp genom trappan, och då han fann det omöjligt att rädda sig och familjen på denna väg på grund av att elden redan härjade uppgången, begav han sig ut på en balkong och ropade på hjälp. Från den närliggande gästgivargården skyndade nu några resanden till hjälp med en stege på vilken herr Johansson och hans fru och barn, samt en hos herr Johansson boende person, kunde rädda sig undan elden.

Lågorna slog omedelbart därefter ut genom fönstren i övre våningen. Det anlända släckningsmanskapat kunde icke på något sätt hindra de ståtliga skolbyggnadens ödeläggelse. Det enda som var att göra var att förebygga att även den till skolhuset hörande uthusbyggnaden samt gästgivargården antändes, och tack vare ett duktigt arbete lyckades man begränsa elden till skolhusbyggnaden. Skolhuset, som avsynades den 1 september i fjol, var ett av de största i länet, och utan medtävlare i Lappmarken såväl i fråga om storlek som och yttre praktiska anordningar.

Det omfattade tre lärosalar, en sal för konfirmationsundervisning, och en slöjdsal för gossar i nedre våningen, samt i övre våningen, skolkök med matsal, slöjdsal för flickor, samt bostäder för läraren, två skollärarinnor och en skolkökslärarinna. Inredningen och materialen för undervisning mm var fullt modernt och förstklassigt. Byggnaden var försäkrad för 52000 kronor i Allmänna försäkringsverket för byggnader på landet.

Läraren Johansson hade sin löseegendom försäkrad för 2680 kronor i länets brandstodsbolag. Då han icke hann rädda något av sin egendom torde herr Johansson göra en betydande förlust. Lärarinnan Anna Ericssons löseegendom, liksom lärarinnan Klara Olssons tillhörigheter torde knappast ha varit försäkrade. Båda lärarinnorna voro borta, då skolan icke skulle börja förrän den 22 september. Huru elden uppkommit är icke bekant.

Gustav Rosén, chefred.
VÄSTERBOTTENS KURIREN

Texten digitaliserades av Vilhelmina kommuns fotoarkiv
2007-06-12 LEH